

ת"פ 63709/05/18 - מדינת ישראל נגד מוחמד אבו חומוס

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 63709-05-18 מדינת ישראל נ' אבו חומוס

לפני
בעניין: כבוד השופטת חנה מרים לומפ
מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)
על ידי עו"ד מיכל לבנטל

המאשימה
נגד
מוחמד אבו חומוס
באמצעות ב"כ עו"ד עטאף פרחאט

הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות, בהכרעת דין מפורטת שניתנה ביום 9.1.19, בעבירות הבאות: מעשה פזיזות ורשלנות בחומר נפץ, לפי סעיף 338(א)(3) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**), תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 274(1) בצרוף (2) בצרוף (3) לחוק העונשין, ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 274(1) בצרוף (2) בצרוף (3) בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין והתפרעות לפי סעיף 152 לחוק העונשין. לצד זאת, זוכה הנאשם מחמת הספק מעבירת חבלה בכוונה מחמירה, עבירה לפי סעיף 329(א)(2) לחוק העונשין.

2. בהכרעת הדין שניתנה מצאתי, כי במועד האירוע הייתה התפרעות וכי הנאשם היה במקום ההתפרעות ונטל בה חלק, בכך שניסה לתקוף את השוטרים בנסיבות מחמירות ויידה לפחות ארבע אבנים לכיוון השוטרים בעצמו, וכן ידה לעברם אבנים נוספות בצוותא חדא עם אחרים בכוונה להכשילם במילוי תפקידם כחוק, והיה שותף לירי זיקוקים לעברם מכוח ביצוע בצוותא. אולם ראיתי לזכות את הנאשם, מחמת הספק, מהשלכת בקבוק תבערה.

3. ביום 9.1.19 נעתרתי לבקשת ב"כ הנאשם, שהמאשימה הסכימה לה, ובטרם נשמעו הטענות לעונש, הוריתי על הגשת תסקיר מטעם שירות מבחן בעניינו של הנאשם.

תסקיר שירות מבחן

4. מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם בן 32 נשוי ואב לשני ילדים. טרם מעצרו התגורר

בעיסאויה בירושלים. כיום שוהה במעצר בית בבית אחותו ובפיקוחה בכפר איכסאל. משפחתו של הנאשם מונה זוג הורים ושמונה ילדים כאשר הנאשם הוא הרביעי בסדר הלידה. האב בן 56 עובד באופן עצמאי בעבודות שיפוצים ובניין, הוא נשוי לאישה נוספת. האם בת 52 עקרת בית. בני משפחת המוצא מנהלים אורח חיים נורמטיבי. הנאשם סיים 10 שנות לימוד והצטרף לעבודה עם אביו בעבודות גבס ושיפוצים ומדי פעם עם קבלנים אחרים בשל הישגיו הלימודיים הנמוכים.

5. הנאשם תיאר את אביו כדמות סמכותית ואחראי על פרנסת המשפחה, הוא מסר שבינו לאביו קיים קשר קרוב המבוסס על כבוד ואמון הדדי. הנאשם חש שאביו מגלה גמישות והבנה לצרכיו ההתפתחותיים. כן תיאר את האם כדמות חמה ומכילה שמספקת תמיכה רגשית לילדיה. הנאשם מסר שהחיים בעיסאויה מורכבים בהקשרם הפוליטי חברתי, דבר שגורם לתחושת חוסר וודאות כך שכל רגע עלולה לקום מהומה, כוננות וחשש מתמיד. הנאשם ציין שבני משפחתו והוא מנסים כמה שיותר לא להיות מעורבים ולהימנע מחיכוכים. הנאשם שלל כל מעורבות פוליטית והתנהלות בעייתית אל מול גורמי אכיפת החוק והממסד לאורך חייו.

6. אשר לביצוע העבירות הנאשם הסביר, כי כאשר היה בדרכו חזרה מתפילה במסגד, הוא הבחין במהומה שהתפתחה בכביש שמוביל לביתו והחל לרוץ במטרה להגיע מהר ככל האפשר לביתו מתוך חשש לעצמו ורצונו להימנע מהשתתפות בהתפרעות. לדבריו, השוטרים הבחינו בו, חשדו בו התקדמו לעברו ועצרו אותו לאחר שתקפו אותו פיזית באופן קשה ומשפיל. הנאשם נטל אחריות באופן מזערי, כך שהודה בעבירת תקיפת שוטר ושלל ביצוע שאר העבירות שיוחסו לנאשם בכתב האישום. לדבריו, הוא נהג באלימות בניסיון להגן על עצמו משום שהותקף על ידי השוטרים. הוא פעל באלימות ללא כוונה תחילה וללא כוונה לפגיעה ממשית באחר. הנאשם נושא בתחושות של פחד וחוסר ביטחון על רקע חוויית היותו קורבן לשוטרים ובעקבות כך ניכר כי הנאשם מתקשה לבחון את התנהלותו ואחריות באירוע נשוא הדיון והשליך את האחריות למעורבותו בתיק הנוכחי על גורמי אכיפת החוק.

7. הנאשם שלל בעייתיות ביחס לאירועים אלימים במהלך חייו ותיאר עצמו כמי שמסוגל לפתור קשיים במערכות יחסים באמצעות תקשורת ישירה. הוא ציין, שנוהג באלימות לעיתים רחוקות, כתגובה או במקרים אחרים בהם יזמו נגדו אלימות ותקפו אותו. הוא שלל כל מעורבות באירועים דומים בעברו וכל התנהלות בעייתית אל מול גורמי אכיפת החוק והממסד לאורך חייו.

8. אשר להערכת הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק והסיכוי לשיקום, מסרה קצינת המבחן, שמחד גיסא, מדובר באדם בן 32 עם יכולות ביטוי עצמי ויכולות תקשורת טובה לביטוי צרכיו מחשבותיו ורגשותיו, נעדר הרשעות קודמות ונעדר מעורבות שולית או ביטחונית קודמת, לצד העובדה, כי שהייתו בבית מעצר ובתנאים מגבילים של מעצר בית בהרחקה ממקום מגוריו ומשפחתו, הובילו למחירים אישיים ומשפחתיים שהנאשם נושא ומהווים עבורו גורמי הרתעה מציבי גבול. קצינת המבחן התרשמה שאין מדובר באדם בעל דפוסים אלימים מושרשים וניכר שלא מחזיק בעמדות שנותנות לגיטימציה לשימוש באלימות כדרך קבע לפתרון מצבים קונפליקטואליים. מאידך גיסא, עולה ההתרשמות שבמצבים בהם הנאשם חש פגיעה בכבודו ובשלמו הרגשי או הפיזי, הוא עלול להגיב באלימות. עוד עולה, כי מעורבותו בהליך קשורה לסביבתו המוכרת, מעצם החיים במקום שמתאפיין בחוסר ביטחון ואי וודאות מתמידים. קצינת המבחן ציינה, כי עלה קושי בבירור נסיבות

האירוע לעומק בשל עמדתו השוללת את רוב המתואר בכתב האישום ושימוש מוגבר במנגנונים של הרחקה מעצמו והשלכה על אחרים, גורמי איכפת החוק.

9. קצינת המבחן ציינה, כי בולט הקושי של הנאשם בהשלכת בחירותיו על רקע תפיסתו את עצמו כקורבן האירוע בשל תוקפנות השוטרים כלפיו, באופן שהקשה עליו להתבונן על התנהגותו הפוגענית. בשל תפיסתו את עצמו כאדם בעל רקע נורמטיבי ושומר חוק, הנאשם בחר להציג את התנהלותו באופן חיובי ולהתמקד בחלקים תפקודיים ומיטיבים באישיותו.

10. לסיום ציינה קצינת המבחן, כי אין פתח לאפיק שיקומי בעניינו של הנאשם, ועל כן לא היתה המלצה טיפולית שיקומית בעניינו. בנוסף, על רקע עמדותיו השוללות ביצועה של העבירה, כאמור, לא ניתן לבסס הערכת סיכון בעניינו. בסופו של דבר, קצינת המבחן לא באה בהמלצה עונשית בעניינו, והציעה לשקול בשיקולי גזר הדין את גילו הצעיר והיעדר מעורבות קודמת בפלילים.

טענות הצדדים

11. בא כוח המאשימה ציינה, כי הערכים עליהם יש להגן, העומדים בבסיס העבירות בהן הורשע הנאשם, הם פגיעה בשלום הציבור ובשלטון החוק. עוד הוסיפה, כי מעשים אלה פוגעים בסדר הציבורי וביכולתם של האמונים על החוק לבצע את תפקידם. כמו כן ציינה את החומרה בעבירות אלה, את הצורך בהרתעה מפניהן ואת הצורך בהחמרת הענישה בעבירות אלה.

12. אשר לנסיבות ביצוע העבירות, ב"כ המאשימה הדגישה את הפרת הסדר שכללה חסימת כביש באמצעות פחים, ידוי אבנים, כאשר מדובר באירוע מתוכנן בשל כמות האבנים הדורשת הצטיידות מראש. אשר לחלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירות, בהכרעת הדין נקבע כי הנאשם יידה לפחות ארבע אבנים, היה חלק מההתפרעות והורשע מכוח ביצוע בצוותא בירי זיקוקים. מכאן, שהנזק שעלול להיגרם ממעשיו הוא רב, שכן זיקוק שנורה במסגרת ההתפרעות כמעט ופגע בפניו של שוטר. על כן ב"כ המאשימה עתרה למתחם ענישה הנע בין 15-35 חודשי מאסר, מאסר מותנה וקנס. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה לתמיכה בטענותיה.

13. אשר לעונש המתאים טענה ב"כ המאשימה, כי לחומרה יש לשקול שמתסקיר שירות המבחן עולה שהנאשם נטל אחריות מזערית על מעשיו והשליך אחריות על גורמים חיצוניים. הנאשם לא הפנים את חומרת מעשיו והשלכותיהם מעבר להשלכותיהם עליו, ושירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בסופו של דבר. לקולה יש לשקול שהנאשם נעדר עבר פלילי, בן 32. על כן עתרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש בשליש התחתון של המתחם, אם כי לא בתחתיתו.

14. בראשית דבריו העיר ב"כ הנאשם, כי אומנם התיק מתנהל בבית המשפט המחוזי, אך משזוכה הנאשם מעבירת חבלה בכוונה מחמירה, הורשע הנאשם בעבירות שהן בסמכות בית משפט השלום ולכך השפעה על רמת הענישה.

15. אשר למתחם הענישה, ב"כ הנאשם ציין כי רמת הענישה מגוונת ולא ניתן לגזור ממקרה אחד למשנהו, והענישה מתחילה ממספר חודשי מאסר בודדים, והגיש פסיקה לתמיכה בטענותיו.

16. אשר לנסיבות ביצוע העבירות, ב"כ הנאשם הדגיש את היעדר התכנון במעשים, הנאשם חזר

מתפילת רמאדן ובדרכו חזרה נקרתה בדרכו ההתקהלות והוא השתתף בהתפרעות. ב"כ הנאשם הפנה לעמוד 3 פסקה 3 בתסקיר שירות המבחן משם עולה כי מדובר באיזור בו המציאות היא כזו בה יש התפרעויות, ומכאן ההשפעה על התושבים המתגוררים בה. עוד ציין, כי ההרשעה בירי הזיקוקים נבעה מכוח דיני השותפות והוכח שלא הנאשם הוא שירה את הזיקוק שפגע באפוד המגן של השוטר והתפוצץ סמוך לפניו.

17. אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, מסר ב"כ הנאשם שהנאשם בן 32, נשוי ואב לשניים. הנאשם שהה במעצר ממש מיום 18.5.19 ועד ליום 25.5.18. בנוסף, לאחר הפרת תנאים שהה במעצר יום נוסף. מאז שחרורו הוא במעצר בית מלא בבית אחותו, למעט מספר ימים. מעצר זה הרתיע את הנאשם והוא הרגיש שהוא מהווה נטל על אחותו ובני משפחתה. הנאשם נעדר עבר פלילי. הנאשם ניהל הוכחות, אולם אין לזקוף לחובתו את ניהול ההוכחות שכן זוכה מהעבירה החמורה. הנאשם נטל אחריות על תקיפת שוטר בעת מעצרו, מעשה זה לא יוחס לו בכתב האישום, תקיפתו לא נחקרה במח"ש, שכן הם מצאו שלא להורות על חקירה בנושא. לפיכך, ב"כ הנאשם עתר להשית על הנאשם עונש של מספר חודשי מאסר בעבודות שירות, וציין כי החל מיום 1.4.19 ניתן להטיל עונש של 9 חודשי מאסר בעבודות שירות.

18. הנאשם בדבריו האחרונים מסר, כי הוא מכבד את החלטת בית המשפט וביקש מבית המשפט לחשוב עליו ועל משפחתו. הנאשם הוסיף שיש לו שני ילדים שהוא לא יכול להשאירם לבד, ובנוסף אשתו בהריון והוא ביקש להיות לצידה בזמן זה. עוד הוסיף הנאשם שהוא אינו עובד מיום מעצרו וזקוק לכסף בשל היריון אשתו, על כן ביקש להתחשב בו ובמשפחתו.

דין והכרעה

19. בהתאם לסעיף 40'ב' לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא הלימה, קרי: יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

20. הערכים החברתיים המוגנים העומדים בבסיס העבירות בהן הורשע הנאשם, הם שמירת החיים ושלמות הגוף והנפש, הגנה על שלום הציבור, על ביטחון ועל מי שאמונים על אכיפתו, אשר הפגיעה בהם גם מהווה קריאת תיגר על רשויות החוק והאכיפה וכן השמירה על הסדר הציבורי.

21. כבר נפסק, לא אחת, כי הסיכון הנשקף לביטחון הציבור מאירועי אלימות קשים, של ידיו אבנים וירי זיקוקים, ובכלל זה - לעבר שוטרים או כוחות הביטחון, מחייב הטלת ענישה מחמירה, בפרט כאשר הדבר נעשה על-רקע לאומני-אידאולוגי. משנה חומרה יש לראות בביצוע העבירות האמורות כלפי אנשי אכיפת החוק אגב התפרעויות רבות משתתפים, שכן באירועים אלה מתווסף גורם של התרסה נגד שלטון החוק וגורמי אכיפת החוק נתקלים בקושי של ממש בהשלטת הסדר הציבורי. על-כן נדרש, כי בעבירות אלה תוטל ענישה מחמירה, זאת הן משיקולי גמול והוקעת המעשים, הן מטעמים של הגנה על ביטחון הציבור מפני הסיכון הממשי הנשקף ממבצעי המעשים, והן מטעמים

של הרתעה - אישית וציבורית.

22. כך למשל, בעפ"ג 21523-08-15 מדינת ישראל נ' ענאתי (14.10.15) נאמר:

"לכך יש להוסיף את העובדה שהתפרעויות, תקיפות שוטרים ויידוי אבנים ובקבוקים הפכו לתופעה נפוצה בירושלים, וכפי שציינה המערערת הם מהווים "מכת עיר". עתה, ביום מתן פסק דין זה, ניתן אף לומר כי הפכו ל"מכת מדינה". לאחרונה אף קבע המחוקק הוראת חיקוק בעניינם של מידי אבנים וחפצים לעבר שוטרים, העושים כן במטרה להפריע להם במילוי תפקידם, בהעמידו את העונש המקסימלי על חמש שנות מאסר (סעיף 275א לחוק); ואולם, מובן כי פסק-דין זה אינו מתייחס לתיקון החקיקה. בנסיבות אלה, מתחם הענישה שביקשה המערערת לקבוע, מאסר בפועל בין שישה לבין חמישה-עשר חודשים, הולם בזיקה לנסיבות הספציפיות של האירוע. יצוין כי אילו נגזר הדין היום, בגין אירוע דומה שהיה מתרחש בימים אלו - הרי שבהתחשב במצב הנוכחי, בריבוי אירועי יידוי אבנים, התפרעויות ותקיפת שוטרים, היה אף מקום לקבוע מתחם ענישה גבוה יותר."

23. אשר למדיניות

הענישה הנהוגה- ראשית אע"פ, כי בשל זיכוי של הנאשם מעבירת חבלה בכוונה מחמירה, העבירות המיוחסות לו הן עבירות הנדונות בית משפט השלום. על כן הענישה הנוהגת שתוצג להלן מקורה גם בגזרי דין שניתנו בבית משפט שלום.

א. בעפ"פ 4324/16 נגאר נ' מדינת ישראל (31.7.16) דובר במערער שהורשע בשני אישומים. בהתאם לאישום הראשון, הנאשם השתתף בהפרות סדר עם אחרים, ויידה אבנים לעבר שוטרים. יתר המתפרעים חסמו את הכביש והשליכו אף הם אבנים ובקבוקי תבערה. הנאשם הורשע בעבירת ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות. בהתאם לאישום השני, הנאשם השתתף יחד עם אחרים בהפרות סדר, בכך שהוא והאחרים המתינו לכוחות הביטחון וכשהגיעו יידו אבנים אל עבר רכב כוחות הביטחון. הנאשם הורשע בעבירה של יידוי אבן לעבר כלי תחבורה ובעבירה של התפרעות. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה של 12 עד 30 חודשי מאסר בגין האישום הראשון ומתחם של 20 עד 45 בגין האישום השני, וגזר על המערער 28 חודשי מאסר בפועל ושישה חודשי מאסר על תנאי. בית המשפט העליון דחה את הערעור וקבע כי אמנם נסיבות המקרה אינן מהחמורות אך מצדיקות את העונש.

ב. בת"פ (י-ם) 16050-08-15 מדינת ישראל נ' אמג'די עבאסי (15.5.16) בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה ביחס לאישום החמישי הרלוונטי לענייננו העומד על 24-48 חודשי מאסר בפועל. במהלך ההתפרעות יידו בקבוקי תבערה ואבנים ונורו זיקוקים לעבר כוחות הביטחון בעין אלונה בשכונת סילוואן בירושלים. הנאשם, שהיה רעול פנים, יידה מספר אבנים לעבר כוחות המשטרה במקום, יחד עם האחרים שהיו רעולי פנים ובאותה העת יידו אבנים, ירו זיקוקים רבים ובקבוק תבערה לעבר כוחות המשטרה שהיו במקום, בכוונה לפגוע בכוחות הביטחון שהיו

במקום ולגרום להם חבלות חמורות. בגין מעשים אלו הורשע הנאשם בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה, בעבירה של מעשי פזיזות ורשלנות, בעבירה של ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ובעבירה של התפרעות.

ג. בת"פ 31398-11-15 **מדינת ישראל נ' דארי** (12.1.17), הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות של התפרעות (שתי עבירות), ניסיון הצתה וניסיון תקיפת עובד ציבור בגין ידיו בקבוק תבערה ואבנים על שוטרים, כאשר הנאשם יחד עם אחרים רעולי פנים, ובהזדמנות נוספת ידיו הנאשם יחד עם אחרים אבנים על שוטרים ממרחק של 70 מטר. בית המשפט המחוזי גזר עליו עונש של 32 חודשי מאסר. יצוין, כי ערעור שהוגש על גזר דין זה נדחה, ברם בית המשפט העליון העיר כי מתחמי הענישה שקבע בית המשפט המחוזי נטו לקולא (ע"פ 1806/17 **דארי נ' מדינת ישראל** (29.5.17)).

ד. בת"פ 19821-02-17 **מדינת ישראל נ' נאצר** (1.11.17), הנאשם הודה והורשע במסגרת האישום השני בעבירת ניסיון תקיפת שוטרים ובעבירת התפרעות, בכך שהשתתף בהתקהלות אסורה יחד עם אחרים לשם הפרות סדר באזור הכניסה לעיסאווייה, במהלכה יודו אבנים לעבר כוחות הביטחון. במהלך ההתפרעות, יידה הנאשם ממרחק של כ-20 מטרים אבן לעבר ג'יפ של משמר הגבול. באישום זה קבעתי, כי מתחם העונש ההולם נע בין 6-18 חודשי מאסר בפועל.

ה. בעפ"ג 33871-01-15 **מדינת ישראל נ' אשרף עזאזיה** (16.4.2015), נדון עניינו של נאשם, שהורשע בתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ובעבירת התפרעות, בכך שיידה אבנים לעבר שוטרים, שאחת מהם פגעה בשוטר. מדובר בנאשם ללא הרשעות קודמות, שבית משפט השלום גזר דינו למאסר של שלושה חודשים ויום, מאסר על תנאי וקנס, לאחר שקבע את מתחם הענישה בין שלושה לחמישה-עשר חודשי מאסר. ערכאת הערעור ציינה, כי ייתכן שהיה מקום לקבוע מתחם ענישה שתקרתו גבוהה יותר, ומכל מקום, לא היה מקום לגזור עונשו של הנאשם על הצד הנמוך של המתחם. בית המשפט העמיד את עונשו על שבעה חודשי מאסר בפועל.

ו. בעפ"ג 30191-02-15 **מדינת ישראל נ' אמג'ד אגרוף** (31.3.2015), הועמד מתחם הענישה, באירוע התפרעויות אלימות וידיו אבנים וחפצים שונים בהר הבית, בין שבעה לבין שמונה-עשר חודשי מאסר, ועונשו של הנאשם הועמד, בערעור, על אחד-עשר חודשי מאסר, שלהם נוספו, במצטבר, שלושה חודשי מאסר, מהפעלת מאסר על תנאי שניתן בתיק קודם בו הורשע.

ז. בת"פ 8176-08-14 **מדינת ישראל נ' אבו חדיר** (24.2.15) קבעתי מתחם עונש הולם הנע בין 8-18 חודשי מאסר בגין עבירות של ניסיון תקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות והתפרעות. על פי עובדות כתב האישום ביום 2.7.14 בשעות הערב, שהה הנאשם סמוך לביתו של הנער מוחמד אבו חדיר אשר נרצח, והשתתף ביחד עם רבים אחרים בהתפרעות שכללה ידיו אבנים, ירי זיקוקים וזריקת בקבוקי תבערה לעבר כוחות משטרה אשר נכחו במקום במטרה להשליט סדר. חלקו של

הנאשם בביצוע העבירה הוא ירי זיקוקים לעבר השוטרים.

אשר לנסיבות

24.

ביצוע העבירה- מחדגיסא, הנאשם לא הצטייד מראש באבנים ובזיקוקים קודם להשתתפותו בהתפרעות, ובהכרעת הדין קבעתי כי הנאשם הצטרף להתפרעות בלהט הרגע עת ששב מהתפילה. הנאשם הצטרף להתפרעות קיימת ולא היה הגורם המתסיס וחלקו באירוע הוא בידוי של לפחות ארבע אבנים. מאידך גיסא, יש להתחשב בהיקף ההתפרעות והעובדה שבמהלכה יודו אבנים, נורו זיקוקים והובערו והושלכו בקבוקי תבערה. יצוין, שבמהלך ההתפרעות אך בנס לא נפגעו שוטרים, אך כפסע היה בין פגיעה בנפש, שכן הזיקוק פגע באפוד המגן של השוטר והתפוצץ בסמוך לפניו. עוד יצוין, האירוע לא אירע במועד רגיש ובמקום בו קיימת רגישות מיוחדת, אלא מדובר על התפרעות נקודתית בשכונת עיסוויה.

לאחר שהבאתי

25.

בחשבון את הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם, את מדיניות הענישה הנוהגת ואת הנסיבות הקשורות בעבירה, אני מעמידה את מתחם העונש ההולם על 9 עד 25 חודשי מאסר.

העונש המתאים

בתיק זה לא

26.

מצאתי לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי הגנה על הציבור, מאחר שהנאשם נעדר עבר פלילי ולא עולה מסוכנות גבוהה מתסקיר שירות המבחן, ומאידך, לא מצאתי לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום, וזאת נוכח העובדה כי אין אופק שיקומי-טיפול במסגרת הליך זה.

אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה- לחומרה, יש להתחשב בגילו של המשיב,

27.

שאינו קטין או על סף קטניות אלא אדם בן 32 שמצופה ממנו להיות שקול יותר. לקולה, יש להתחשב בכך שהנאשם בעל משפחה, אב לשני ילדים ואשתו מתעתדת ללדת, הוא שהה בתנאים מגבילים מרוחק מביתו וממשפחתו למשך תקופה ממושכת מאוד. הוא נעדר עבר פלילי וזהו לו מאסרו הראשון. הנאשם לא לקח אחריות למעשיו והורשע לאחר שמיעת ראיות, אולם אין לזקוף זאת לחובתו, לאחר שזוכה מעבירת חבלה בכוונה מחמירה.

מתסקיר שירות

28.

המבחן עולה, כי הנאשם נטל אחריות מזערית למעשיו והשליך האחריות על גורמי אכיפת החוק. על אף הקושי של הנאשם ליטול אחריות למעשיו, קצינת המבחן התרשמה שהמעצר חידד עבורו את השלכות התנהגותו ומהווה דבר מרתיע, וכי אין לנאשם דפוסי התנהגות אלימים. עוד עולה מתסקיר שירות המבחן, כי ישנם גורמים סביבתיים במקום מגוריו המשפיעים עליו לבצע מעשים כאלו, וכן לנאשם נטייה לשימוש באלימות במצבי דחק, כך שישנו סיכון למעשים פורצי גבולות החוק בעתיד. על כן שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו. מכאן, שיש ליתן דגש גם לצורך בהרתעת היחיד. עוד שקלתי את הצורך בהרתעת הרבים, מאחר שהפרות סדר תוך סיכון כוחות הביטחון, הפכו לתופעה נפוצה ומדאיגה, המחייבת תגובה עונשית הולמת.

29. לאור זאת, ראיתי להשית על הנאשם עונש הנמצא בצדו הנמוך של המתחם, גם אם לא בתחתיתו

כדלהלן:

א. 12 חודשי מאסר ויום מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו.

ב. 8 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור תוך שנתיים מיום שחרורו על עבירה לפי סעיף 274 או 338(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז 1977.

ג. 4 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור תוך שנתיים מיום שחרורו על עבירה לפי סעיף 152 או 273 לחוק העונשין, התשל"ז 1977.

ד. קנס בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תחתיו, הקנס ישולם עד ליום 1.5.19.

העתק גזר הדין ישלח לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ה אדר ב' תשע"ט, 01 אפריל 2019, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.